

regnskaber, såfremt de overstiger visse størrelsesgrænser.

Størrelsesgrænserne i gældende årsregnskabslov, der har baggrund i de europæiske regnskabsdirektiver, videreføres også i lovforslaget. Disse størrelsesgrænser regulerer ikke, hvem som skal aflægge årsregnskaber, men alene hvilke detailbestemmelser de enkelte virksomheder er omfattet af.

Gældende årsregnskabslov er ikke opdelt efter virksomhedernes størrelse. Derimod er undtagelser, der er baseret på virksomhedernes størrelse, samlet i et særskilt kapitel. Små virksomheder skal derfor først læse alle lovens bestemmelser, for herefter at finde ud af, at de er undtaget fra flere af disse.

Forslaget er i modsætning hertil struktureret efter en "byggeklodsmode". Princippet i denne model er, at små virksomheder skal følge relativt få, generelle krav, mens større virksomheder skal følge flere og mere detaljerede krav. Det sker ved, at de fleste af forslagets regnskabsbestemmelser er inddelt i regnskabsklasser A, B, C og D, som hver indeholder et sæt regnskabsbestemmelser.

I modellen udgør A den laveste klods med ganske få bestemmelser, mens de øvrige klodser indeholder supplerende regnskabsbestemmelser, som bygger oven på de lavereliggende byggeklodser. Reguleringstætheden er først betydelig for regnskabsklasse B, der i realiteten indeholder byggeklodsmodellens kerne af regler. For virksomhederne i regnskabsklasse B er kravene dog væsentligt færre og mindre komplicerede end for regnskabsklasse C og D. Derved undgår disse virksomheder at skulle anvende mange af de krav, der følger af moderniseringen og internationaliseringen. Herudover indeholder forslaget lempelser i forhold til gældende lov, men også yderligere krav, navnlig for C og D-virksomhederne.

Fordelen ved modellen er, at små virksomheder i princippet kan nøjes med at læse, hvad der lige er nødvendigt for dem, fordi de kun omfattes af klasse A eller klasse B. Mellemstore og store virksomheder omfattes af flere regnskabsklasser og skal derfor sætte sig ind i hele eller større dele af loven.

c. Årsrapportens indhold

Ud over generalklausulen om et retvisende billede bygger den gældende lov på en række grundlæggende forudsætninger om fortsat drift, kontinuitet, forsigtighed, periodisering og bruttoværdi. Målingen af aktiver skal efter gældende lov som udgangspunkt ske til historiske anskaffelses- eller kostpriser, det vil sige til de priser, som aktiverne i sin tid er anskaffet eller produceret til.

I forhold til gældende årsregnskabslov er de grundlæggende forudsætninger i lovforslaget udbygget i overensstemmelse med de internationalt gældende krav.

Begrebsrammens definitioner er i forslaget orienteret mod balancens elementer. Indregningen i resultatopgørelsen baseres derfor på måling af balancens elementer.

Måling af aktiver skal herefter som udgangspunkt ske til dagsværdi. Denne kan dog af hensyn til regnskabsdirektiverne og begrænsninger i IAS-standarderne ikke gennemføres for alle balancens elementer. Materielle anlægsaktiver skal fortsat måles med udgangspunkt i kostprisen. Kravene til indregning af immaterielle anlægsaktiver er strammet op, så virksomhederne i større omfang skal indregne sådanne, f.eks. goodwill. Immaterielle anlægsaktiver skal måles med udgangspunkt i kostprisen.

For finansielle aktiver og forpligtelser er dagsværdi indført i stort omfang. Også investeringsvirksomheder kan i udstrakt grad anvende dagsværdier, f.eks. på investeringsejendomme. Dagsværdier har endvidere stor betydning for mange landbrug. Hvor disse landbrug overgår til selskabsform, vil de efter lovforslaget kunne følge samme praksis som landbrugsvirksomheder, der ikke er selskaber.

Kapitalandele i datter- og associerede virksomheder skal indregnes og måles til indre værdi (equity-metoden). Dette er dog ikke et krav for virksomheder i regnskabsklasse B.

Reglerne om indregning og måling af omsætningsaktiver, der ikke er finansielle, ændres ikke væsentligt. Dog skal mellemstore og store virksomheder fremover indregne indirekte produktionsomkostninger som en del af kostprisen.

Reglerne om indregning og måling af hensatte forpligtelser (hensættelser) er strammet op. Udskudt skat skal fremover som alt overvejende hovedregel hensættes, hvilket er i overensstemmelse med de internationale standarder.

Generelt er der lempeligere krav til små virksomheder, navnlig med hensyn til indregning af immaterielle aktiver.

Lovforslaget kræver endvidere, at virksomhederne i regnskabsklasse C og D udarbejder en pengestrømsopgørelse.

Kravene til oplysninger er opdelt i noter og ledelsesberetning på en mere konsekvent måde end i dag, og oplysninger om anvendt regnskabspraksis skal samles i ét afsnit.